

prima instanță: V. Hadîrca
instanța de apel: V. Pruteanu, L. Popova și A. Gavrilița

ÎNCHEIERE

15 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Valentina Clevadî și Sveatoslav Moldovan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Serghei Mocanu împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la recunoașterea refuzului ilegal, obligarea emiterii deciziei și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 ianuarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 05 iunie 2015,

constată

La 01 decembrie 2014, Mocanu Serghei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la recunoașterea refuzului ilegal, obligarea emiterii deciziei și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii Mocanu Serghei a indicat că la 13 octombrie 2014 s-a adresat Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu plîngere privind constatarea încălcării dreptului la protecția datelor personale de către angajații Societății pe Acțiuni „Drumuri Chișinău”.

Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal prin răspunsul nr.02-07/1411 din 07 noiembrie 2014 a refuzat să emită decizie în temeiul art.27 Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08 iulie 2011.

Consideră refuzul ilegal, deoarece conform art.27 alin. (3) Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08 iulie 2011, în urma examinării plîngerii, Centrul emite o decizie motivată care prevede fie lipsa încălcării prevederilor legislației, fie suspendarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, fie rectificarea, blocarea sau distrugerea datelor neveridice ori obținute ilicit. Decizia este comunicată părților interesate în termen de 30 de zile de la data primirii plîngerii.

Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu a emis o decizie motivată în urma examinării plîngerii depuse la 13 octombrie 2014.

Prin abuzurile reprezentanților Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, conform art.1404 alin.(1)-(4) Codul civil, art.25 alin.(3) și (4) Legea contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10 februarie 2000, instanța de judecată urmează să încaseze prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei care constituie un remediu echitabil pentru suferințele pricinuite.

Solicită Mocanu Serghei recunoașterea refuzului Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr.02-07/1411 din 07 noiembrie 2014 ilegal, obligarea emiterii deciziei în temeiul art.27 Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08 iulie 2011 privind examinarea plîngerii din 13 octombrie 2014 și încasarea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 05 iunie 2015, acțiunea a fost admisă parțial. S-a recunoscut ilegal refuzul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova nr.02-07/1411 din 07 noiembrie 2014 privind emiterea unei decizii conform art.27 Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08 iulie 2011 pe marginea plîngerii lui Mocanu Serghei din 13 octombrie 2014. S-a obligat Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova să examineze plîngerea lui Mocanu Serghei din 13 octombrie 2014 privind încălcările admise de angajații Societății pe Acțiuni „Drumuri Chișinău” și să emită actul administrativ corespunzător conform art.27 Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08 iulie 2011. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 57-61).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 ianuarie 2015 a fost respinsă cererea lui Serghei Mocanu privind repunerea în termen, fiind restituită cererea de apel depusă de Serghei Mocanu ca depusă în afara termenului (f.d.91-93).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 februarie 2016 a fost respins recursul declarat de Serghei Mocanu cu menținerea încheierii Curții de Apel Chișinău din 13 ianuarie 2015 (f.d.114-117).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 ianuarie 2015, a fost respins apelul declarat de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu menținerea hotărîrii Judecătorei Buiucani municipiul Chișinău din 05 iunie 2015 (f.d. 95-100).

La 19 ianuarie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei emise (f.d. 101).

La 17 martie 2016, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a declarat recurs, împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea actului judecătoresc contestat cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea depusă de Serghei Mocanu să fie respinsă integral.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 17 martie 2016, este depus în termen, deoarece la materialele pricinii nu există dovada recepționării de către recurent a deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a invocat că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante a cauzei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 12 mai 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Serghei Mocanu, cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea cererii de recurs, Serghei Mocanu nu a depus referință la cererea de recurs depusă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Sveatoslav Moldovan